

15th Alpe-Adria Cardiology Meeting

Čas od času se mi vrací na mysl Alpsko-adriatická kardiologická asociace – její vznik, podivuhodné složení této nadnárodní dobrovolné organizace, její osudy, i zvláštní vstup České kardiologické společnosti mezi vyvolené, jejichž státy se pyšní přítomností alpských velikánů či azurového Jaderského moře. Nic z toho nemáme. A přece jsme byli opakovaně vyzýváni, abychom se členy tohoto sdružení stali. Zpočátku jsme odmítali a naše argumentace „nemáme Alpy ani Adriatické moře, co bychom tam dělali“, se už stala legendární. Později nás Gyulla Papp, významný maďarský a evropský kardiolog, přesvědčoval, že Alpsko-adriatické členství je pro nás nesmírně výhodné, zvláště pak pro mladé kardiology. To na členy prvního, svobodně zvoleného výboru České kardiologické společnosti platilo: všichni byli ve věku, který zakusil chut' či spíše nechut' komunismu. Jednou z priorit tohoto spravedlivého řádu zítřka byla nemožnost vycestovat do zahraničí. Žažili jsme to všichni na své kůži, a víme jak to chutná. Proto představa pomoci mladým kardiologům podívat se na sympozia této společnosti do zahraničí byla natolik lákavá, že jsme uvažovali jen krátce.

Tři členové výboru se jeli podíval do města Gratz na 5. Alpe-Adria Cardiology Meeting. Zvláštní náhodou (náhody ovšem neexistují) jeli s námi z Brna mladí kardiologové – Lenka a Jindřich Špinaroví, kteří se tohoto sympozia aktivně účastnili. K našemu politování to nebylo díky České kardiologické společnosti, ale rakouské společnosti, se kterou tehdy spolupracovali. Jejich aktivní účast, kterou nám ukázali v praxi, byla důležitým momentem při jednání výboru o vstupu mezi společnosti mající Alpy i Adriatické moře.

V té době jsme už také pochopili, že prvkem sjednocujícím tyto národní společnosti nejsou ani tak přírodní krásy, jako spíše historická příslušnost k Rakousku-Uhersku; jen považte: Rakousko, Maďarsko (Uhersko), Slovensko (Horní Uhry), Slovinsko, Chorvatsko a Itálie (Horní Adíže). Země Koruny české samozřejmě v této společnosti nemohly chybět. I když bývaly doby, kdy jsme litovali, že už nepatříme k Rakousku-Uhersku, přece jen nebyla nostalgie důvodem, pro který jsme do Alpe-Adria Cardiology Association (AACA) vstupovali. Hlavní argumenty přinesl profesor Papp. Uvedl, že mladí kardiologové mají v této společnosti možnost vyzkoušet si v rodinném prostředí ostatních mladých kardiologů svou angličtinu, svou schopnost komunikace v cizím jazyku a mají příležitost navázat kontakty s příslibem možné budoucí mezinárodní spolupráce. Tři čtvrtiny přihlášek podaných na sympozium AACA je přijato a stejné množství přihlášek podaných Evropské kardiologické společnosti k aktivní účasti na kongrese je odmítnuto, řekl Gyulla Papp doslova. Vzpomínám na něj často. Skutečně byl jedním z původců našeho přistoupení k ostatním členům do AACA. Jeho argumenty byly v té době (1998) přesvědčivé a pravdivé. Platí to však i dnes? V dnešní době jsou snadné návštěvy nejrůznějších zahraničních sjezdů či sympozií, které zaplatí různé společnosti a přítomnost pozvaných lékařů není podmínována aktivní a ani pasivní účastí na vědecké akci. Proč ještě dnes organizovat sympozia, která možná ztratila smysl. Trochu mi to připomnělo „Setkání na hranici – Meeting on the Border“, která kdysi založil Michal

Tendera počátkem devadesátých let. Myšlenka to byla skvělá. Pravidelné každoroční pracovní schůze kardiologů sousedních slovanských zemí na společných hranicích k vyřešení společných problémů po pádu komunismu. Setkali jsme se však pouze třikrát. Poprvé v polských Beskydech, poté na moravských Pustevnách a naposledy ve slovenských Vysokých Tatrách. Pak však sympozia skončila: nebyla nadále nutná. Ukázalo se, že obtíže postkomunistického období jsou nejen slovanskou záležitostí a že tyto problémy lze řešit v rámci celé Evropy.

Myslím na Meeting on the Border, když přemýšlím o AACA. Nesplnila už i tato organizace svůj závažný úkol ve své stejné závažné době?

Přemýšlel jsem proto o této stránce k zamyšlení už delší dobu. A dotazoval jsem se. Ptal jsem se kardiologů, kteří se ve svém mládí AACA zúčastnili i těch, kteří tuto možnost už neměli. Zvláštní pozornost jsem zaměřil na mladé kardiology, kteří se na AACA teprve chystají, nebo aspoň ještě mají možnost se zúčastnit.

Všichni se shodli na tom, že AACA má i v dnešní době své místo. Když pomineme výše uvedené odborné, jazykové a společenské důvody, není zanedbatelné ani místo sympozií. Jedná se většinou o atraktivní města, která jsou cílem mnoha turistických cest. Aktivní účastník má cestovní náklady hrazené Českou kardiologickou společností. Pak je škoda nejít, nepobýt a nepoznat. Mnozí pamětníci tak nostalgicky vzpomínají na Graz, Balatonfüred, Portorož, Dubrovnik, Cividale del Friuli a další místa, která mohli navštívit. V letošním roce se uskuteční již 15. AACA, tentokrát v Brně. Již jednou jsme hostili mladé kardiology v tomto městě (1999), které nám Moravákům připadá stejně atraktivní jako výše uvedená letoviska. Nevím však, nejsme-li v tomto hodnocení osamoceni.

V průběhu času se nám bohužel vytratil hlavní cíl AACA: umožnit mladým kardiologům anglicky prezentovat své výsledky i anglicky diskutovat. Někteří volili snadnější způsob komunikace; na svou přihlášku přímo vepsali požadovaný způsob prezentace: poster. Mezinárodní výbor se na své schůzi v italském Cividale del Friuli rozhodl, že bude preferovat přednášky, jako hlavní způsob účasti mladých kardiologů, postery pak jen výjimečně. Po prvé se má tento způsob prezentace uskutečnit letos v Brně. Možná, že tato kombinace není příliš šťastná: příliš velké úsilí, příliš malá odměna. Můžeme však někdo tvrdit, že dobře zná Brno, když nezná chrám Petrov, hrad Špilberk, Moravské zemské muzeum, brněnská divadla, moravskou pohostinnost a vlastně vše, čím se pyšíme i za hranicemi našeho státu?

Možná, že se letošní 15. AACA stane jakousi zkouškou, zda jsou dosud živé myšlenky, kterými byla společnost z podnětu profesora Sergia Dalla Volty z Padovy před 15 let založena. Pevně věřím, že ano. Ze myšlenka spolupráce mladých lidí z různých koutů světa je živá. A že je zde příležitost, která setkávání mladých kardiologů nad stejnými nebo podobnými problémy umožňuje, uskutečňuje a nabízí. Bylo by škoda ji nevyužít.

Dmitry Čerba'k